

J. N. J.

Ampplissimè quidem lucis Euangelicae
 vsus iam ab initio Noui Testamenti pa-
 tuit, cum Seruator noster induerit car-
 nem, vt illuminaret omnem hominem
 venientem in hunc mundum *Iob. 1. 9,*
 propriâ tamen hominum malitiâ, qui tenebras dile-
 xerunt magis quam lucem *Iob. 3. 19,* euenit, quod
 praesertim ii, qui sapientiae huius mundi dediti fue-
 runt, salutis nostrae mysteria fidemque, quae non in
 sapientia hominum, sed in potentia DEI consistit *1. Cor. 2. 6.* aut omnino nunquam, aut tarde admiserint.
 Scilicet ipsemet Seruator noster discipulorum suo-
 rum ordines descripturus, gratias agit Patri, quod
 Euangelii doctrinam absconderit sapientibus & pru-
 dentibus, & reuelarit eam infantibus *Matth. XI. 25,*
Luc. X, 21. & Diuus Paulus Corinthios suos verbis
 sequentibus allocutus est: *videtis vocationem ve-*
stram, Fratres, quod videlicet non multi vestrum, qui
vocati estis, sint sapientes secundum carnem, non mul-
ti potentes, non multi nobiles; sed quae stulta habentur

A 2

tur

tur in mundo, illa elegit DEUS, ut sapientes pude-
 ceret, & infirma mundi elegit DEUS, ut pudefaceret
 valida, & quae ignobilia habentur in mundo & nihi-
 li aestimata, illa elegit DEUS, & ea quae non sunt,
 ut ea quae sunt, aboleat, 1. Cor. 1. 26, seqq. Caeterum
 rariores ad Ecclesiae Christianae pomoeria acces-
 runt illi, qui Philosophi dici consueuerunt, non
 quod iisdem salutem aeternam inuiderit DEUS,
 vel per absolutum Reprobationis decretum quod-
 dam exclusos, praeteritosque eos voluerit; sed quod
 sapientiâ huius seculi inflati, vanos euertere λογισμῶς,
 omnemque sublimitatem, quae se se extollit aduer-
 sus cognitionem DEI, vel in captiuitatem redigere
 omnem cogitationem ad obediendum Christo, de-
 tractarint 2. Cor. X. 5. gloriati potius, aduersus inter-
 dictum DEI, in sapientia sua Ier. IX, 23. Nullus cer-
 tē obex gratiae vocationis maiori cum periculo po-
 nitur, quam vana de sapientiae & scientiae dotibus
 praesumptio; quemadmodum desperatus pessimus-
 que aegroti status est, quando is vim morbi sui, quo
 lethaliter decumbit, non sentit amplius & de sanitate
 sua fabulatur. Quod si Ecclesiasticam Historiam
 consulamus, abundē eadem nos docebit, quam dif-
 ficilis labor sanctorum Patrum fuerit, quō sapien-
 tia humanae Magistris Baptismi susceptionem
 persuadere conati sunt. Imo non ipsi tantum sa-
 pien-

pientes illi adversus Fidem Christianam obfirmarunt animum, sed Christianorum numero iam adscriptos ad defectionem frequenter sollicitarunt, vnde Ecclesiasticorum Scriptorum in Philosophos, (non veri nominis tales, sed qui abusi cognitione, quam natura suppeditat, *Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωμένοντες*, quum dictitent se sapientes, stulti evaserunt, *Rom. I, 22.*) acerbissima dieteria originem suam habuerunt, quando *Tertullianus* in libro adversus Hermogenem HAERETICORUM PATRIARCHAS eos appellat, & de praesumptionibus adversus HAERETICOS inquit: *ipsae Haerēsē à Philosophia subornantur, item: Quid ergo Athenis & Hierosolymis? Quid Academiae & Ecclesiae? Quid Haereticis & Christianis? Nostra institutio de porticu Salomonis est, qui & ipse tradiderat, Dominum in simplicitate cordis esse quarendum. Viderint, qui Stoicum & Platicum & Dialecticum Christianismum protulerunt. Et denuo in Apologetico adversus gentes cap. XLVI. inquit: Christiani, qui excedunt à regula disciplinae, desinunt tum Christiani haberi penes nos; Philosophi vero illi cum talibus factis in nomine & in honore sapientiae perseverant. Quid adeo simile Philosophus & Christianus? Graeciae discipulus & coeli? famae negotiator & vitae? verborum & factorum operator? rerum aedificator & de-*

structor? Amicus & inimicus erroris? veritatis interpolator & integrator? Furator eius & custos? Et si vero Philosophorum è Gentilismo conuersorum exempla quaedam praesto sint, & Iustinus Martyr in primis, postquam omnis generis Sectas Philosophorum audierat, Stoicos, Peripateticos, Pythagoricos, Platonicos (vti ipse in Dialogo cum Tryphone refert,) Fidem Christianam amplexus, sanguinem etiam pro eadem fuderit, rariora tamen ea sunt, quam fidelium ^{vijs} mente & mento talium; Nonnulla etiam controuersa exempla sunt, nec merentur fidem. Atque haec inter videntur nobis recensenda esse, quae de SENECAE, Celebrissimi quondam Philosophi, Christianismo circumferri solent. Dispicemus igitur hâc vice: NUM RELATIO eorum, qui Senecam Christianorum numero adscribunt, & Martyrem propemodum faciunt, veritati litet, nec ne? Sanctifica nos, Pater sanctissime, in veritate tua, sermo tuus veritas est!